

квартирою і вулицею. Також треба скоротити кількість домогосподарств на один житловий двір.

– Непродумані і не досить цікаві дитячі майданчики. Дітей шкільного віку приваблюють більш небезпечні місця, непристосовані для ігор, такі як покинуті будівні майданчики або пустирі. Існує потреба в нових сучасних якісних дитячих майданчиках для дітей різного віку.

Якщо забезпечити існуючі мікрорайони достатньою кількістю парковочних місць, збільшити та урізноманітнити його функціональну наповненість, за допомогою нового планувального рішення зменшити кількість домогосподарств на один двір та провести реорганізацію дворового простору таким чином, щоб збільшилася соціальна взаємодія та увага до благоустрою двору, а також забезпечити дітей цікавими ігровими площадками та запровадити більш різноманітне оздоблення типових будинків задля боротьби з гомогенним середовищем, то існуючі мікрорайони будуть відповідати потребам сучасного суспільства та містобудівному середовищу в цілому.

Таким чином, при розробці проектних пропозицій для досягнення високої результативності та довгострокової ефективності реконструктивних заходів доцільно розглядати житлові райони як важливі структурні елементи міста в тісному взаємозв'язку з іншими міськими структурами. Комплексний та середовищний підхід до реконструкції і всебічне врахування перспектив розвитку міста дозволять вирішити нагальні завдання і уникнути проблем в майбутньому.

Панечко О. М., студ., Щурова В. А., канд. арх., доц.
Київський національний університет будівництва і архітектури

РОЛЬ МЕТОДИЧНОГО ПІДХОДУ В АРХІТЕКТУРНОМУ ПРОЕКТУВАННІ НА ПРИКЛАДІ ФУНКЦІОНАЛЬНО- ПРОСТОРОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КОСМЕТИЧНО-ПАРФУМОВОГО ВИРОБНИЦТВА

В контексті сьогодення, при підготовці студентів-архітекторів, провідною є дисципліна «Архітектурне проектування», яка, у першу чергу, формує і розкриває світогляд здобувачів, визначає готовність до професійної діяльності у галузі архітектури, сприяє критичному мисленню і самовдосконаленню. Методи є основними інструментами роботи у комплексному підході і необхідними у сучасній архітектурній освіті. Вони дозволяють студентам вільно, а головне – свідомо, розв'язувати складні комплексні задачі. Методи актуальні і для практикуючих архітекторів, які професійно використовують їх щоденно і формують власні.

Підхід до архітектурного об'єкта, як до системи, дозволяє оцінити механізм взаємодії компонентів у конкретній системі, значення окремих

вимог, що обумовлюють рішення в зв'язку з розумінням цілого, і гарантує різнобічність і повноту розгляду об'єкта у взаємодії з навколишнім середовищем. При формуванні архітектури взаємодії безліч сил – постійних і перемінних факторів, роль яких не однозначна: містобудівні, кліматичні, функціонально-планувальні, конструктивно-технічні умови й архітектурно-художні, економічні й експлуатаційні вимоги. Архітектор аналізує найважливіші фактори, розглядає їх у тих відносинах, якими вони зв'язані між собою, і їх взаємодія в конкретному об'єкті розкриває суперечливість вимог, синтезує їх і підкоряє побудову керівній ідеї.

Проектування багатофункціональних об'єктів з вираженою промисловою функцією потребує ретельної розробки програми-завдання та методичної послідовності у дотриманні технологічного процесу.

Проведемо аналіз на прикладі функціонально-просторової організації косметично-парфумового виробництва. Головною метою такого проєкту є гармонійне поєднання великогабаритного виробництва і комерційно привабливого громадського простору. Робота на виробництві починається на складі і ним завершується. До складу сировини привозять напівфабрикати і упаковку. Важливо відмітити, що для фабрики косметики і парфумів сировина поставляється як у невеликих і звичних упаковках, так і в величезних цистернах. Окремо варто зберігати віддушки, в шампунях і кремах вони дають легкий аромат, проте тут різкий запах б'є у ніс і не дає дихати. Зі складу ж і відвантажують готовий товар.

Зі складу сировину відправляють до цеху підготовки, потім у варочний цех і в кінці на дозування та упаковку. Для приготування парфумерних рідин і косметики застосовується в основному таке обладнання: спиртометри, вакуумметри, дозатори і ваги різних конструкцій, змішувачі з різними типами мішалок: для дозування та змішування компонентів, відстоювання і охолодження парфумерних рідин; для темперування, збору та зберігання рідин – збірники, ємності, теплообмінники; для очищення рідини – фільтри; для транспортування рідин – насоси та монжю. Змішування компонентів здійснюється у відстійних апаратах місткістю від 100 до 16000 л. Апарати обладнані мішалками з електропневмоприводом чи циркуляційними насосами для перемішування. Парфумерні рідини виготовляють різними методами. Основна різниця між ними – порядок завантаження та змішування компонентів і відстоювання рідин.

Щодо косметичних виробів, то все залежить від типу продукції, проте основні процеси залишаються незмінними: спочатку в цеху підготовки відбувається плавлення твердої сировини і відмірювання необхідної маси розчинної і нерозчинної у воді сировини. Наступним кроком через дозатори вона надходить до цеху варіння, де відбувається емульгування, охолодження, перемішування в реакторі, пластифікація і вистоявання. На цьому етапі також додаються барвники, віддушки та біодобавки. Останнім є цех фасування, тут напівавтоматичні машини

дозують продукцію в заздалегідь підготовлену упаковку. Також тут клеять брендові наліпки зі складом продукту і пакують його. З кожної партії обов'язково беруть один екземпляр для зберігання і тестів у випадку скарг.

Таке виробництво обслуговує велика кількість людей, тому потрібно передбачити якісні кімнати для переодягання та душові. Ці приміщення розраховують за складом і кількістю персоналу. Також на фабриці можуть з'явитись лабораторії для контролю якості і створення нових формул продукції. Потрібно запроектувати і блок адміністративних приміщень, які обслуговуватимуть фабрику. Громадську частину потрібно проектувати так, щоб підсилити заохочення людей до даної тематики, тут варто виділити такі функції як: магазин косметики та парфумів, який може розвиватися у напрямку спа-салону, приміщення для проведення воркшопів, кафе або ресторан у відповідній стилістиці, також блок адміністративних приміщень.

Підсумовуючи усі особливості, можемо виділити такі пункти: для організації виробничого процесу потрібна велика площа, адже необхідно розмістити усе приладдя; доволі складною є схема гардеробних для персоналу, адже вони повинні пройти повний цикл стерильності; існує декілька видів складів: для сировини, упаковки, готової продукції та екземплярів з кожної виготовленої партії; для якісної роботи виробництва потрібні лабораторії, які контролюють якість та створюють нові формули продукції; громадська частина будівлі повинна бути комерційним «магнітом» для відвідувачів. Роль методичного підходу в архітектурному проектуванні надзвичайно важлива у процесі проєктування будівель із складним технологічним циклом промислового виробництва, який диктує чіткий алгоритм і послідовність дій, виражених у специфічних об'ємах.

Пархомець Є. Р., студ.

Київський національний університет будівництва і архітектури

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ МУЗИЧНИХ ЦЕНТРІВ

Типологія музичних центрів є порівняно новою — вона включає в себе будівлі, що суміщають в собі функції культурно-видовищні, навчальні, промислові цеха та рекреаційні, і які мають велике значення для збереження автентичної національної культури музичного мистецтва. Подібний музичний центр передбачає вивчення та виконання не тільки музики, що має національне коріння, а й новітніх музичних композицій на звичайних інструментах. Створення й прослуховування автентичних національних й сучасних музичних інструментів мають бути належним чином відтворені у спеціально побудованих музичних центрах, що мають специфічні індустріальні приміщення. Зазвичай такі центри включають приміщення концертної зали, навчальних груп, музейну зону та такі специфічні приміщення, як студія звукозапису, радіо-студія тощо. Крім